

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 293
din 17.03.2021

Dosar nr: 458/2020

Petiția nr: 3765/23.06.2020

Petent:

Reclamați: , , , , , , , , , , și

Obiect: blocarea căii de acces pe motiv că a înaintat o plângere împotriva Apa Nova

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și sediul petentei

I. 2. Numele domiciliul și domiciliul reclamatului

, , , , , , , , , , și prin reprezentant convențional,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2. Prin adresa nr. 3765/23.06.2020 petentul sesizează Consiliul cu privire la blocarea căii de acces pe motiv că a înaintat o plângere împotriva Apa Nova.

III. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare. Prin adresa nr. 3765 din 10.07.2020 s-a solicitat petentului să formuleze o petiție care să respecte prevederile art.11 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, precum și precizarea obiectului raportat la prevederile OG nr.137/2000, republicată.

4. Prin adresele nr. 5862 din 16.07.2020 s-a realizat citarea părților în conformitate cu măsurile dispuse având în vedere contextul evoluției situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu solicitarea de a fi transmise completări la petiție, respectiv punctul de vedere în scris (precum și orice alte acte sau dovezi), soluționarea speței urmând a se face în lipsă, odată cu exprimarea acordului părților din dosar, în termenul dat.

5. Prin adresa nr. 6769/29.11.2020, partea reclamată a comunicat punctul de vedere care a fost transmis petentului prin adresa nr. 7694/02.12.2020, în vederea formulării concluziilor scrise.

6. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

7. Prin adresa nr. 3920 din 30.06.2020 (filele 1-5 din dosar) petentul sesizează Consiliul cu privire la cu privire la blocarea căii de acces pe motiv că a înaintat o plângere împotriva Apa Nova.

8. Petentul susține faptul că, în urma unei plângeri împotriva Apa Nova București, reclamații coordonați de către un dezvoltator, cu legătură directă cu Apa Nova () i-au blocat singura cale de acces către proprietatea personală. Blocarea accesului nu a avut la bază o hotărâre judecătorească și nici o autorizație de construcție. Prin această blocare au pus presiune, urmărind retragerea unei plângeri penale instrumentate de Secția 17 Poliție. Blocarea a survenit în luna martie 2019, timp în care a fost deschis un dosar de servitute la Judecătoria Sectorului 5 București, dosar în care numitul a declarat în fața instanței că familia petentului este singura familie care nu are acces, cu toate că legea i-ar fi dat acest drept.

9. Petentul redă din declarația numitului în instanță și anume că: *„în urma discuțiilor purtate cu ceilalți coproprietari, s-a stabilit ca, în situația în care va fi nevoie să se achite noi taxe judiciare de timbru, vor renunța la solicitarea de acordare de daune morale, mai ales că, așa cum prevede HCGMB nr. 66 privind reglementarea circulației pe drumurile publice, există probabilitatea de a avea acces familia petentului pe strada respectivă, întrucât ceilalți coproprietari au deja acces,,*

10. Petentul susține faptul că i se interzice să utilizeze singura cale de acces spre locuință cu autoturismul proprietate personală. Mai mult, autospecialele de urgență nu pot ajunge până la proprietate, acesta fiind nevoit să care diverse lucruri și cumpărături pe o distanță de 200 metri, cu toate că are și unele probleme de sănătate.

11. Petentul solicită luarea de măsuri legale împotriva reclamațiilor pentru îngrădirea dreptului la proprietate, dreptul la viață privată, dreptul la libertatea de mișcare, hărțuire, discriminare și tratament advers.

În anexă a depus documente în copie, respectiv bilete de externare din spital din 2009 și raportul medical al fiicei acestuia (filele 3-4 din dosar).

Prin adresa nr. 3765 din 23.06.2020 petentul a retransmis petiția la care a anexat o Încheiere de ședință din 28.10.2019 din Dosarul 6561/302/2019 aflat în curs de soluționare pe rolul Judecătoriei sectorului 5 București, corespondența Judecătoriei cu expertul și o planșă foto (filele 7-14 din dosar).

Prin concluziile scrise petentul își menține aspectele sesizate prin petiție. Petentul susține faptul că, comportamentul părților survine în egală măsură în urma formulării unei plângeri penale în cea ce privește rețeaua de apa-canal, realizată tot de către reclamatul B.Gh., iar Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 5 București a decis să înceapă urmărirea penală, moment în care, reclamații au hotărât să blocheze accesul auto.

Totodată, precizează faptul că s-a încercat o conciliere între părți dar care nu a avut

un rezultat pozitiv, ulterior i s-a oferit o declarație notarială prin care i-a conferit un acces parțial până la încheierea dosarului civil privind dreptul de servitute, în sensul că poate folosi în continuare atât petentul cât și vizitatorii acestuia calea de acces doar pietonal și în cazuri de necesitate-intervenții urgente-ambulanță, pompierii.

De asemenea, susține faptul că este singurul proprietar care a primit notificare, în timp ce restul vecinilor sau vizitatorilor pot să folosească acea cale de acces fără restricții. Faptul că ceilalți vecini au putut să folosească acel drum privat de utilitate publică atât pietonal cât și auto, în timp ce petentul a fost forțat să nu mai folosească singura cale de acces către proprietatea personală este și motivul pentru care există un dosar civil prin care petentul a solicitat dreptul de servitute.

Potentul consideră de rea credință părțile reclamate deoarece a folosit drumul de acces mai mulți ani și nu i s-a interzis, dar pentru că în urma a două construcții (un bloc și un cartier de 10 vile) realizate de către unul din reclamați, respectiv , petentul a depus plângeri penale precum că ar exista o suspiciune de încălcare a prevederilor legale. Mai mult, susține faptul că, comportamentul pârâților survine în egală măsură în urma formulării unei plângeri penale în ceea ce privește rețeaua de apa-canal, realizată tot de către reclamatul iar Parchetul de pe lângă judecătoria Sector 5 București a decis să înceapă o urmărire penală, moment în care au hotărât să blocheze accesul auto. Mai precizează faptul că reclamații au montat ilegal semne de circulație prin care i-au îngreunat accesul, acest lucru fiind confirmat de către Brigada de Poliție Rutieră prin adresa depusă ca probă la dosar.

În anexă a depus declarația notarială, adresa prin care reclamații au renunțat la capătul de cerere privind obligarea petentului la plata daunelor morale, planșe foto (filele 37 verso - 40 din dosar)

Susținerile părților reclamate prin apărător ales,

12. Prin adresa nr. 6769 din 29.10.2020 (filele 30-33 din dosar) reclamații solicită constatarea inadmisibilității plângerii întrucât aspectele sesizate nu se subscriu prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată.

13. Reclamații susțin faptul că există între aceștia din urmă și petent două dosare aflate pe rolul Judecătoriei sector 5, respectiv Tribunalul București, prin care petentul solicită constituirea unui drept de servitute legală pe terenul aflat în coproprietatea acestora.

14. Aspectele sesizate de petent sunt de natură civilă și este tranșată la acest moment de instanța de judecată, respectiv Judecătoria Sectorului 5 în Dosarul 6561/302/2019, dosar având ca obiect constituirea unui drept de servitute și, de asemenea, a fost tranșată cu autoritate de lucru judecat de Tribunalul București în dosarul civil nr. 26894/302/2019, având ca obiect ordonanța prezidențială-drept de trecere, cerere care a fost respinsă cu motivarea ca „în favoarea petentului nu există aparența de drept,, și ca „acesta nu a făcut dovada că a încercat să obțină același drept de trecere (ca și vecina acestuia aflată în aceeași situație) spre proprietatea acestuia și, ca i-a fost refuzat și nici faptul că a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a preîntâmpina situația de a nu avea acces auto către proprietatea acestuia,,.

15. De asemenea, reclamata precizează faptul că petentul nu deține niciun drept de servitute de trecere pe drumul de acces din Floare de Gheață nr. 77, sector 5, ci abia acum

încearcă să îl constituie pe cale judecătorească.

16. Reclamații nu i-au interzis să ajungă la proprietate, doar accesul auto este restricționat, în condițiile în care petentul a ajuns să ignore cu desăvârșire dreptul de proprietate al reclamaților asupra drumului de acces, fiind deranjați de mașinile coproprietarilor care trec în număr prea mare, în condițiile în care petentul nu are niciun drept asupra drumului de acces.

V. Motivele de fapt și de drept

17. **În fapt**, Colegiul director reține că petentului nu i s-a încălcat niciun drept prin restricționarea accesului către proprietatea personală motivat de faptul că petentul nu are drept de servitute, existând dosar în curs de soluționare în acest sens, reclamantii fiind proprietari.

18. **În drept**, sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). **Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 alin. 1 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).**

19. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acestei legături de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

20. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

21. De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

22. Raportat la cele de mai sus, Colegiul director trebuie să analizeze dacă părțile reclamate i-au încălcat petentului un drept recunoscut de lege în baza unui criteriu interzis. Din sesizare și susținerile existente la dosar se reține că petentul invocă fapte ce-i îngădesc dreptul accesului către proprietatea personală.

23. Colegiul director reține că petentul nu are drept de servitute, fiind dosar în curs de soluționare în acest sens, reclamații fiind proprietari, iar prin restricționarea accesului către proprietatea personală a petentului nu s-a încălcat niciun drept deoarece nu s-a stabilit dreptul de servitute al petentului.

24. Având în vedere cele de mai sus, Colegiul director nu constată încălcarea dreptului de acces la proprietate petentului pe motiv că la data sesizării Consiliului nu era stabilit de instanță dreptul de servitute al petentului.

Prin urmare, în speță nu se încalcă prevederile art. 2 alin. 1 din OG nr. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, potrivit art. 2 alin. 1 din OG nr. 137/2000, republicată (nu există drept încălcat);
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 17.03.2021 au fost: DIACONU Adrian – Membru, GRAMA Horia – Membru, HALLER István – Membru, JURA Cristian – Membru (online), LAZĂR Maria – Membru, MOȚA Maria – Membru (online), POPA Claudia Sorina – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiului director,
Președinte CNCD

Redactat la data de 22.03.2021

Motivele de fapt și de drept: P.C.S. și V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.